

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci žalobce: **R. U.**, bytem x, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2014, čj. 161169/2012/KUSK-DOP/HRO, sp. zn. 161169/2012/KUSK/3,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení věci

Žalobce napadl žalobou shora označené rozhodnutí žalovaného a domáhá se jeho zrušení. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Kladna (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 16. 10. 2012, čj. Ridicaky/4385/12-13. Správní orgán I. stupně uvedeným rozhodnutím zamítl námitku žalobce proti záznamu bodů do registru řidičů.

Žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů se zahajuje na návrh, jímž je určen i rozsah přezkumu záznamu bodů. Podáním ze dne 29. 6. 2012, kterým žalobce doplnil své námitky, nade vši pochybnost správnímu orgánu I. stupně sdělil, jakým konkrétním předmětem a v jakém rozsahu se má v řízení o žádosti zabývat. Žalobce v tomto podání upřesnil, že námitka směřuje proti záznamu bodů za přestupek ze dne 21. 4. 2012. Správní orgán I. stupně tedy zcela v souladu s konkrétní námitkou žalobce vedl řízení o námitce proti záznamu 3 bodů za přestupek ze dne 21. 4. 2012.

Pokutový blok série DP/11 č. P8762075, který se týká tohoto přestupku, nese obligatorní náležitosti stanovené zákonem a je plně způsobilý k sepsání oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení a k následnému záznamu příslušného počtu bodů. Žalovaný odmítá, že by s pokutovým blokem bylo následně manipulováno, neboť žalobcem zpochybňované slovo „nepřipoután“ koresponduje § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 119/2012 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“). Pokud měl žalobce v době přestupku, tj. dne 21. 4. 2012, lékařské potvrzení o tom, že nemůže být ze zdravotních důvodů za jízdy připoután bezpečnostním pásem, měl se tímto hájit, i kdyby potvrzení neměl u sebe, a neměl souhlasit s blokovou pokutou. Tvrzení žalobce, že měl být pokutován, protože neměl u sebe lékařské potvrzení (§ 6 odst. 6 zákona o silničním provozu) není pravdivé, neboť tomu neodpovídají paragrafové ani písemné údaje uvedené na pokutovém bloku, jenž je žalobcem podepsán.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného z toho důvodu, že žalovaný přistoupil k projednání podaného odvolání liknavě a rozhodl o něm až po 20 měsících od podání odvolání. Tím bylo porušeno právo žalobce na projednání věci bez zbytečných průtahů. Dalším žalobním bodem žalobce namítá, že se žalovaný s některými námitkami žalobce nevypořádal. Tak například žalobce v odvolání namítl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaný se však touto námitkou vůbec nezabýval. Přitom měl přezkoumatelným způsobem vyložit své úvahy, na jejichž základě dospěl k závěru o přezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. I rozhodnutí žalovaného je proto zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti. Dále žalobce v odvolání namítl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je vnitřně rozporné, neboť na jedné straně odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008 – 44, připouští, že v řízení o námitkách lze posuzovat, zda byl na základě rozhodnutí o přestupku zapsán do registru řidičů správný počet bodů, na druhou stranu se však odmítl zabývat výhradami žalobce. S touto odvolací námitkou se žalovaný nevypořádal.

Žalobce dalším žalobním bodem napadá, že některá zjištění žalovaného nemají oporu ve správním spisu. Není pravda, že by byl žalobce předvolán k jednání správního orgánu I. stupně na den 7. 6. 2012. Takové jednání nikdy neproběhlo, alespoň žalobce o něm nic neví, nezúčastnil se ho. Není rovněž pravda, že by žalobce omezil své námitky proti záznamu bodů pouze na přestupek ze dne 21. 4. 2012. Rozhodnutí žalovaného považuje za nezákonné i z toho důvodu, že nebylo vyhověno žádosti žalobce o zajištění všech pokutových bloků vztahujících se ke všem záznamům bodů v registru řidičů. Správní orgány se snažily usnadnit si práci a poněkud zvláštním posouzením podání žalobce ze dne 29. 6. 2012 zúžily předmět řízení. K tomu žalobce uvádí, že v podání ze dne 29. 6. 2012 podal námitku proti všem záznamům bodů v registru řidičů, zejména pak proti záznamu, jímž bylo dosaženo 12 bodů. Požádal správní orgán I. stupně, aby jako důkaz zajistil pokutové bloky, na které odkazovala jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Toto podání pak dne 29. 6. 2012 ještě doplnil a vznesl konkrétní námitku proti zápisu bodů za přestupek ze dne 21. 4. 2012. Již z názvu tohoto podání „*doplnění námitek proti záznamu bodů*“ je zřejmé, že jde pouze o doplnění předchozího podání, které logicky zůstává v platnosti v celém rozsahu. Měl-li přesto správní orgán I. stupně pochybnosti o rozsahu námitek, pak měl žalobce vyzvat ke sdělení, zda trvá na námitkách proti všem záznamům bodů a vyžádání všech pokutových bloků.

Dalším žalobním bodem žalobce napadá způsobilost pokutového bloku série DP/2011 č. P8762075 být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Náležitosti pokutového bloku jsou vymezeny v § 85 odst. 4 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 366/2011 Sb. (dále jen „zákon o přestupcích“). Na pokutovém bloku tak musí být uvedeno, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Uvedený pokutový blok však byl vyplněn tak, že je prakticky nepřezkoumatelný. V datu narození není čitelný číselný údaj ve dni narození, u právní kvalifikace přestupku nelze poznat, zda jde o § 125c odst. 1 písm. h) nebo k), a ve všech datech je nečitelná číslovka udávající měsíc. V době, kdy byl pokutový blok předložen žalobci k podpisu, na něm nebylo napsáno slovo „nepřipoután“. To tam muselo být doplněno až dodatečně. Na tyto konkrétní výtky vůči pokutovému bloku žalovaný konkrétně nereagoval, pouze obecně uvedl, že podle jeho názoru byl pokutový blok způsobilý k sepsání oznámení o uložení pokuty. Rozhodnutí žalovaného je tedy nepřezkoumatelné i z tohoto důvodu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, čj. 5 As 118/2011 – 105, vyplývá, že námitky žalobce jsou typově námitkami, jimiž se musí správní orgán v řízení o námitkách proti zápisu bodů do registru řidičů zabývat. Správní orgány se však v této věci námitkami nezabývaly a vůbec nevyložily své úvahy o tom, proč tak nečinily. Žalobce setrvale tvrdí, že se přestupku sice dopustil, ale byl mu zaznamenán nesprávný počet bodů, neboť mu neměl být zapsán žádný bod. Žalobce souhlasil s tím, že se dopustil přestupku spočívajícího v nepředložení lékařského potvrzení o tom, že nemusel být připoután bezpečnostním pásem. Za to byl policistkou pokutován, alespoň tak mu to sdělila. Tento přestupek však není bodově ohodnocen. Správní orgán I. stupně si vyžádal od Policie ČR díl A pokutového bloku, který je však dle žalobce nepřezkoumatelný. Žalobce předložil lékařské potvrzení o tom, že v době spáchání přestupku nemusel být připoután. Tímto důkazem se ale správní orgány vůbec nezabývaly. Je nelogické, aby žalobce souhlasil s uložením pokuty za něco, co nebyl povinen činit. V dané věci tedy nebylo postaveno najisto, zda byl žalobce pokutován za to, že nebyl připoután bezpečnostním pásem, či za to, že nepředložil lékařské potvrzení, že nemůže být připoután. Policistka původně chtěla žalobci udělit pokutu za to, že nebyl připoután. Když jí žalobce sdělil, že ze zdravotních důvodů nemusí být připoután, ovšem lékařské potvrzení o tom nemá u sebe, sdělila mu policistka, že i to je přestupek. Žalobce souhlasil s tím, že se dopustil přestupku spočívajícího v tom, že nemůže předložit lékařské potvrzení, a proto pokutový blok podepsal. Nebylo však na něm uvedeno, že nebyl připoután. Předpokládal, že ustanovení zákona vyplnila policistka správně. Neměl nejmenší tušení, že se policistka spletla a napsala na pokutový blok paragraf, který pravděpodobně měla v úmyslu vyplnit v původním případě, kdy chtěla žalobce pokutovat za nepřipoutání pásem. Správní orgán mohl tuto skutečnost ověřit výslechem policistky.

V doplnění žaloby ze dne 18. 7. 2014 poukázal žalobce na přesný text uvedený v pokutovém bloku série DP/2011 č. P8762075 popisující přestupkové jednání jako „§ 6 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., nepřipoután“. V této souvislosti citoval část rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 5. 2013, čj. 30 A 107/2012 – 75, týkajícího se obdobné věci, podle něhož z takovéto formulace nelze zjistit, zda se daná osoba dopustila přestupku proto, že nebyla připoutána, ač vůbec není držitelkou lékařského potvrzení, dle něhož není povinna ze zdravotních důvodů se za jízdy připoutat, nebo pouze neměla lékařské potvrzení s sebou. Každá z těchto eventualit má přitom rozdílné následky z toho pohledu, zda je možné na základě pokutového bloku provést záznam bodů do registru řidičů. Právní názor krajského

soudu pak byl potvrzen v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2013, sp. zn. 4 As 102/2013.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce podal dne 6. 6. 2012 námitky proti záznamu bodů, které formuloval obecně bez jakýchkoliv konkrétních tvrzení. Tím žalobce sám vědomě definoval rozsah přezkoumání zápisu bodů. V podání ze dne 2. 7. 2012 žalobce výslovně uvedl: „*Tímto svým podáním upřesňuji, že moje námitka směřuje proti záznamu bodů za přestupek ze dne 21. 4. 2012*“. Z textu podání jednoznačně vyplývá vůle žalobce podrobit přezkoumání pouze jeden zápis – a to přestupku ze dne 21. 4. 2012 (srov. užití jednotného čísla „námitka“). Potvrzení lékaře předložil žalobce až v rámci vyjádření k podkladům pro rozhodnutí dne 4. 9. 2012. Na základě toho nechal správní orgán I. stupně prověřit všechna oznámení o zápisu bodů a ve svém rozhodnutí provedl porovnání popisu skutků a jejich zápis. Žalovaný se s námitkami žalobce řádně vypořádal, v termínu ústního jednání je překlep, dne 7. 6. 2012 byla vydána výzva k ústnímu jednání na den 27. 6. 2012. Správní orgány rozhodovaly na základě originálu správního rozhodnutí (pokutového bloku, který jako jediný žalobce zpochybnil). V případě námitky proti zápisu bodů do registru řidičů se povinně provádí pouze přezkum evidence, zda zápis bodů byl proveden na základě pravomocných rozhodnutí a zda počet bodů odpovídá zákonu. K odvolací námitce proti způsobilosti pokutového bloku se žalovaný vyjádřil v posledním odstavci na straně páté až sedmé. Z pohledu popisu skutku, který je nezbytnou náležitostí pokutového bloku, se musí zkoumat pouze skutková podstata spáchaného přestupku vyjádřená uvedením příslušného ustanovení zákona. Jen v případě, kdy je nutno odlišit skutkovou podstatu pro zápis příslušného počtu bodů podle přílohy č. 1 zákona o silničním provozu, se zkoumá i slovní popis. Pokutový blok série DP/2011 číslo P8765075 obsahuje všechny předepsané náležitosti, zejména slovní popis přestupku „*nepřipoután*“, včetně uvedení příslušného ustanovení zákona „*§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb.*“. Tento popis skutku není zaměnitelný s jinou skutkovou podstatou. Zápis bodů odpovídá pokutovému bloku. Správní orgán I. stupně i žalovaný provedli všechny důkazy nutné ke zjištění skutkového stavu. Tvrzení, že žalobce má lékařské potvrzení, dle něhož nemůže být za jízdy připoután, bylo uplatněno až v podání doručeném dne 2. 7. 2012. Lékařské potvrzení nemá předepsané náležitosti dle § 9 vyhlášky č. 277/2004 Sb. a její přílohy č. 4. Na potvrzení chybí datum vystavení. Žalovaný proto navrhl provést důkaz listinami, které má k dispozici společnost P. Ch., s. r. o., a to výpisem z účetnictví za duben 2012 o přijetí poplatku za vystavení lékařského potvrzení a výpisem z hlášení příslušné zdravotní pojišťovně o úkonech lékařské prohlídky pro potřeby lékařského potvrzení osvědčujícího zdravotní důvody, pro něž nemůže být žalobce připoután. Vzhledem k obvinění vznesenému žalobcem z falšování pokutového bloku navrhl žalovaný vyslechnout nstržm. E. H.. Závěrem navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Soud rozhodl o žalobě bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.

Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené

rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

Ze správního spisu soud zjistil, že dne 31. 5. 2012 bylo žalobci doručeno oznámení správního orgánu I. stupně ze dne 28. 5. 2012, jímž byl žalobce informován o tom, že ke dni 21. 4. 2012 dosáhl v registru řidičů celkového počtu 12 bodů, a vyzván k vrácení řidičského průkazu ve lhůtě 5 pracovních dnů od doručení oznámení. Byl poučen o tom, že uplynutím uvedené lhůty pozbývá řidičské oprávnění, a o právu podat námitky proti provedení záznamu bodů.

Dne 6. 6. 2012 doručil žalobce správnímu orgánu I. stupně námitku proti záznamu bodů. Uvedl v ní, že podává námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů, zejména pak proti záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů. Požádal, aby správní orgán I. stupně jako důkaz zajistil pokutové bloky, na které odkazují jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, a jakékoliv písemnosti (rozhodnutí, příkaz apod.), na jejichž základě mu byly zapsány všechny body.

Součástí spisu jsou oznámení o přestupcích ze dne 31. 1. 2007, 30. 10. 2007, 4. 2. 2008, 9. 12. 2008, 15. 7. 2010, 8. 7. 2011, 24. 4. 2012. Všechny přestupky byly vyřešeny udělením blokové pokuty, a to vždy za překročení nejvyšší povolené rychlosti, s výjimkou oznámení ze dne 24. 4. 2012 (nepřipoutání bezpečnostním pásem).

Předvoláním ze dne 7. 6. 2012 byl žalobce předvolán k jednání dne 27. 6. 2012. Při jednání dne 2. 7. 2012 byl žalobce seznámen se spisovým materiálem a ten při té příležitosti předložil doplnění námitek s tím, že dne 2. 7. 2012 osobně podal žádost o přezkumné řízení na pokutu ze dne 21. 4. 2012. Žalobce uvedl, že tento přestupek vůbec nespáchal, a přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, s čímž nesouhlasí, a proto byly podány námitky. Do spisu byly doloženy písemnosti ohledně podnětu k přezkumnému řízení a potvrzení od lékaře, že se ze zdravotních důvodů nesmí poutat. Žalobci byla vydána kopie pokutového bloku ze dne 21. 4. 2012 (viz protokol o jednání ze dne 2. 7. 2012).

V podání označeném *Doplnění námitek proti záznamu bodů*, které je datováno dnem 29. 6. 2012 a které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 2. 7. 2012, žalobce uvádí: „Dne 6. 6. 2012 jsem podal námitky proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Tímto svým podáním upřesňuji, že moje námitka směřuje proti záznamu bodů za přestupek ze dne 21. 4. 2012, za který mi byla uložena pokuta ve výši 200 Kč“. Dále doplnil, že jde o přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, který měl spáchat porušením § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Tento přestupek ovšem vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, s čímž zásadně nesouhlasí. Nově uvedl, že nemohl ze zdravotních důvodů užít bezpečnostní pás. Nemohl se tedy dopustit přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. K podání přiložil přípis ze dne 29. 6. 2012 adresovaný Krajskému ředitelství policie hlavního města Prahy, jímž dal podnět k přezkumnému řízení ve věci blokové pokuty ze dne 21. 4. 2012, a kopii potvrzení vystaveného společností P. s. r. o., praktickým lékařem pro dospělé MUDr. E. R.. Toto potvrzení je velmi špatně čitelné, lze z něho odtušit, že posuzovaná osoba (tj. žalobce) se ze zdravotních důvodů nemůže za jízdy připoutat na sedadle bezpečnostním pásem. U textu

„Potvrzení se vydává na dobu do“ není uveden žádný údaj. U textu „Datum vydání:“ je uvedeno 13. 4. – 27. 4. 2012. Potvrzení je opatřeno razítkem a paraťou.

Správní orgán I. stupně si vyžádal od Policie ČR kopii pokutového bloku k přestupku ze dne 21. 4. 2012. Dle pokutového bloku série DP/2011 č. P8762075 byla R. U., datum narození x (uvedena je i část rodného čísla za lomítkem), bytem x, okr. K., uložena pokuta za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Totožnost byla ověřena dle občanského průkazu (následuje číslo OP). Doba, místo a popis přestupkového jednání jsou vymezeny takto: „v 10:30 hod 21. 4. 2012 J. (žel. přejezd), § 6 odst. 1 písm. a) z. č. 361/2000 Sb., nepřipoután, RZ x“. Celková výše uložené pokuty je 200 Kč. Vystaveno v Jenči dne 21. 4. 2012 E. H., x. Pokutový blok je opatřen podpisem policistky a otiskem úředního razítka. Převzetí dílu „B“ pokutového bloku ze dne 21. 4. 2012 je stvrzeno podpisem přestupce.

Dne 4. 9. 2012 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno vyjádření žalobce ze dne 31. 8. 2012, v němž uvedl, že po seznámení se spisovým materiálem má za to, že pokutový blok série DP/2011 č. P8762075 není použitelný jako důkaz ve správním řízení, neboť v něm nejsou čitelně uvedeny údaje dle § 85 zákona o přestupcích. K vlastnímu zápisu bodů opět uvedl, že body mu byly připsány za přestupek, který nespáchal a ani spáchat nemohl, protože v době dopravní kontroly byl osobou, která byla držitelem příslušného oprávnění o zdravotní indispozici. Poukázal dále na průběh dopravní kontroly s tím, že byl pokutován za nepředložení lékařského potvrzení, nikoliv za to, že nebyl připoután. Závěrem žalobce požádal, aby správní orgán I. stupně námitkám vyhověl a odečetl trestné body za přestupek, který nespáchal. K podání přiložil sdělení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje ze dne 14. 8. 2012, dle něhož nebyly shledány důvody pro zahájení přezkumného řízení ve věci pokutového bloku ze dne 21. 4. 2012.

Dne 4. 10. 2012 proběhlo za účasti žalobce ústní jednání, při němž byl žalobce seznámen se spisovou dokumentací. K věci se již nevyjádřil, neboť své vyjádření podal písemně dne 31. 8. 2012. Správní orgán I. stupně žalobci sdělil, že bude vydáno rozhodnutí o zamítnutí námitek na 12 bodů.

Dne 16. 10. 2012 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí čj. Ridicaky/4385/12-13, jímž zamítl námitky žalobce a potvrdil záznam ze dne 21. 4. 2012 ke dni 21. 4. 2012. V odůvodnění rozhodnutí uvedl s odkazem na rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008 – 44, že je třeba rozlišovat mezi řízením o přestupku a řízením o námitkách proti záznamu bodů. V námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je možno namítat jen to, že neexistuje pravomocné rozhodnutí ve věci přestupku, nebo že byl do registru zaznamenán nesprávný počet bodů. Správní orgán I. stupně provedl kontrolu záznamu bodů v registru řidičů a neshledal vadu v provedeném zápisu bodů. V rozhodnutí jsou vypsána jednotlivá rozhodnutí, která byla podkladem pro záznam bodů, s uvedením počtu zaznamenaných bodů, stejně jako skutečnosti, na jejichž základě došlo k odpočtu bodů.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání ze dne 25. 10. 2012, v němž uvedl, že se správní orgán I. stupně vůbec nevypořádal s námitkami žalobce, jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalobce správnímu orgánu I. stupně vytkl, že ačkoliv pracuje s dostupnou judikaturou Nejvyššího správního soudu, zcela ignoruje rozsudek tohoto soudu ze dne 21. 3. 2012, čj. 5 As 118/2011 – 105, na který žalobce poukazoval a z něhož vyplývá, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů je třeba se

zabývat námitkou, že řidič byl pokutován za jiný přestupek, než za který byl proveden záznam bodů do registru. V této souvislosti namítl, že byl pokutován za nepředložení lékařského potvrzení o tom, že nemusí být ze zdravotních důvodů za jízdy připoután, nikoliv za to, že nebyl připoután. Za prvně uvedený přestupek se přitom žádné body neukládají. Dále zopakoval své výhrady vůči přezkoumatelnosti pokutového bloku. Existují pochybnosti ohledně toho, za co byl žalobce skutečně pokutován, a v takovém případě bylo povinností správního orgánu spolehlivě zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a respektovat zásadu *in dubio pro reo*. Namítl, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné, neboť na jedné straně správní orgán I. stupně s odkazem na rozsudek NSS čj. 9 As 96/2008 – 44 uvedl, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů lze namítat, že byl za přestupek zaznamenán nesprávný počet bodů, přesto se však odmítl námitkami žalobce zabývat, aniž vyložil proč. Poukázal dále na to, že minimálně záznam bodů, jímž je dosaženo 12 bodů, je sankcí blížíící se trestu zákazu činnosti, nikoliv pouhým administrativním úkonem. Závěrem navrhl, aby správní orgán I. stupně v rámci autoremedury nebo žalovaný změnil napadené rozhodnutí tak, že se námitkám jako důvodným vyhovuje a odečítají se 3 body v bodovém hodnocení řidiče.

Správní orgán I. stupně předložil spis žalovanému k rozhodnutí o odvolání dne 12. 11. 2012 (viz prezentační razítko na předkládací zprávě ze dne 7. 11. 2012).

Dne 30. 9. 2013 doručil žalobce žalovanému doplnění odvolání ze dne 26. 9. 2013, jímž doplnil podané odvolání o další odvolací důvod. V námitkách ze dne 6. 6. 2012 žalobce uvedl, že podává námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů a požádal o zajištění pokutových bloků, na něž odkazují jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Správní orgán I. stupně však zajistil pouze pokutový blok ze dne 21. 4. 2012 a v rozhodnutí uvedl, že v kartě řidiče se nachází celkem 6 pokut, proti nimž žalobce námitky nepodal. Takové tvrzení ovšem nemá oporu ve spisu. Podáním ze dne 6. 6. 2012 byly podány námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů a pozdějším podáním pak žalobce jen konkretizoval námitku proti jednomu z těchto přestupků, neuvedl v něm však, že netrvá na námitkách proti všem záznamům bodů. Správní orgán tedy měl zajistit všechny pokutové bloky a podrobit je řádnému přezkumu, zda jsou způsobilé k provedení záznamu do bodového hodnocení řidiče.

Napadeným rozhodnutím ze dne 25. 6. 2014 vydaným dne 7. 7. 2014 a doručeným žalobci dne 8. 7. 2014 bylo odvolání žalobce zamítnuto.

Posouzení žalobních bodů

Soud se nejprve zabýval žalobním bodem, v němž žalobce poukázal na nepřiměřenou délku řízení o odvolání.

K tomu soud uvádí, že spis byl předložen správním orgánem I. stupně žalovanému dne 12. 11. 2012 a rozhodnutí bylo vydáno až dne 25. 6. 2014. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v § 90 odst. 6 ve spojení s § 71 ukládá odvolacímu správnímu orgánu vydat rozhodnutí o odvolání ve lhůtě 30 dnů od předání spisu správním orgánem I. stupně. Důvody pro prodloužení této lhůty z obsahu spisu nevyplývají. Je tedy nepochybné, že žalovaný porušil § 90 odst. 6 správního řádu. Tato skutečnost nicméně nemá žádný vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí a soud nemůže z důvodu nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí o odvolání zrušit napadené rozhodnutí (viz

rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, čj. 9 As 138/2013 – 84). Zrušení rozhodnutí by nikterak nepřispělo k ochraně práv žalobce. Žalobce se měl proti nečinnosti žalovaného bránit prostředky na ochranu proti nečinnosti (§ 80 správního řádu). Žalobní bod je nedůvodný.

Soud k tomu doplňuje, že nečinnost žalovaného v tomto případě nebyla na újmu žalobce, neboť v důsledku toho byla významně oddálena právní moc rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a tedy i okamžik pozbytí řídicího oprávnění. Podáním námitek ve lhůtě pro vrácení řídicího průkazu má totiž podle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu za následek přerušení běhu lhůty dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu až do právní moci rozhodnutí o námitkách. Až do právní moci rozhodnutí tedy nezaniká řídicí oprávnění.

Dalším žalobním bodem žalobce namítá, že správní orgán I. stupně a následně žalovaný si v rozporu s námitkami žalobce zúžil předmět řízení o námitkách pouze na přezkum záznamu bodů podle pokutového bloku ze dne 21. 4. 2012.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2015, čj. 6 As 294/2014 – 40, vyplývá, že námitkami dle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu lze napadnout nejen záznam bodů do registru řidičů, kterým bylo dosaženo 12 bodů (tj. chronologicky poslední záznam bodů), ale též jakýkoliv předcházející záznam. Podle § 123f odst. 1 tohoto zákona pak lze podat námitky proti jakémukoliv záznamu bodů, ačkoliv nebylo 12 bodů vůbec dosaženo. Podání námitek není ani v jednom z případů vázáno žádnou lhůtou. Je tedy na řidiči, aby svojí procesní aktivitou vyvolal přezkum záznamu (záznamů) bodů do registru řidičů a vymezil předmět přezkumu (tedy konkrétní záznam).

Jelikož je řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů řízením, které je plně ovládáno dispoziční zásadou, může účastník v průběhu řízení zúžit jeho předmět. Žádné rozhodnutí se o tom nevydává. Správní orgány přezkoumávají napadené záznamy bodů na základě námitek toliko v rozsahu v nich formulovaných výtek, což však nevylučuje, aby přihlédly i k jiným skutečnostem, jestliže vyjdou v řízení o námitkách najevo.

Z obsahu správního spisu skutečně vyplývá, že podáním ze dne 6. 6. 2012 podal žalobce námitku proti všem záznamům bodů v registru řidičů, zejména proti záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů, a navrhl, aby si správní orgán opatřil všechna rozhodnutí, na jejichž podkladě byl proveden záznam bodů. Žádné konkrétní námitky však žalobce v tomto podání neuplatnil. Teprve v doplnění námitek ze dne 29. 6. 2012 žalobce uvedl první konkrétní námitku, a to pouze ve vztahu k přestupku ze dne 21. 4. 2012. Výslovně přitom uvedl, že upřesňuje svoji námitku ze dne 6. 6. 2012 tak, že směřuje proti záznamu bodů za přestupek ze dne 21. 4. 2012. Byť tedy žalobce původně podal námitky proti záznamu všech bodů v registru řidičů, podáním ze dne 29. 6. 2012 tuto svoji žádost jednoznačně omezil pouze na záznam bodů provedený na základě pokutového bloku ze dne 21. 4. 2012. Podání žalobce nevyvolává žádné pochyby o tom, že námitku podává jenom proti záznamu bodů za přestupek ze dne 21. 4. 2012, tudíž nebylo žádného důvodu vyzývat žalobce k odstranění vad žádosti (námitky) spočívající v její neurčitosti. I z následných podání žalobce vyplývá, že žalobce napadá toliko záznam bodů podle pokutového bloku ze dne 21. 4. 2012. Ve vyjádření ze dne 31. 8. 2012 žalobce uvedl, že po seznámení s obsahem spisu, při němž musel zjistit, že jeho součástí nejsou kromě pokutového bloku ze dne 21. 4. 2012 jiné správní akty, které byly podkladem pro záznam bodů, navrhuje, aby bylo jeho námitkám vyhověno a byly odečteny trestné body za přestupek, který nespáchal. Vzhledem k obsahu vyjádření je zřejmé, že tím má

na mysli pouze přestupek ze dne 21. 4. 2012, nikoliv další přestupky. Dne 4. 10. 2012 byl žalobce seznámen se spisem, jehož součástí nebyly jiné podkladové akty, námitku k tomu nevznsl. Konečně pak v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně se žalobce opět zabývá pouze způsobilostí pokutového bloku ze dne 21. 4. 2012 pro provedení záznamu bodů. Nenamítl, že správní orgán I. stupně nepřezkoumal i další záznamy bodů do registru řidičů a že neshromáždil jako podklady pro vydání rozhodnutí správní akty, na jejichž podkladě byly provedeny ostatní záznamy bodů. V odvolacím návrhu pak výslovně uvedl, že žádá odečtení 3 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z toho tedy jasně vyplývá, že postup správního orgánu I. stupně, který opatřil jako podklad pro vydání rozhodnutí pouze pokutový blok ze dne 21. 4. 2012 a zaměřil se na zkoumání pouze záznamu bodů provedeného podle tohoto pokutového bloku, žalobci konvenoval. Sám žalobce žádné výtky proti ostatním záznamům bodů nevznsl, a to ani v řízení před správním orgánem I. stupně, ani v řízení odvolacím. Žalovaný tedy dospěl ke správnému závěru, že předmětem řízení před správním orgánem I. stupně byla námitka pouze proti záznamu bodů za přestupek ze dne 21. 4. 2012.

I kdyby nicméně žalobce v řízení před správním orgánem I. stupně setrval na tom, že podává námitku proti všem záznamům bodů do registru řidičů, nebyla v řízení vznesena žádná konkrétní výtky proti kterémukoliv záznamu, s výjimkou záznamu provedeného na základě pokutového bloku ze dne 21. 4. 2012. Podání ze dne 6. 6. 2012, které je jediným podáním, v němž žalobce napadá všechny provedené záznamy (všechna další podání a vyjádření se týkají již jen záznamu provedeného na základě pokutového bloku ze dne 21. 4. 2012), neobsahuje žádnou konkrétní výtku proti záznamu bodů, a nebylo by způsobilé vyvolat přezkum provedených záznamů ve větším rozsahu, než jak jej fakticky provedl správní orgán I. stupně. Ten v rozhodnutí sepsal všechny provedené záznamy, označil správní akty, na jejichž základě byly provedeny, popsal přestupkové jednání a uvedl počet bodů zapsaných do registru řidičů. Všechna oznámení o uložení pokuty, na jejichž základě byl učiněn záznam bodů, jsou součástí spisu. V situaci, kdy žalobce své námitky proti ostatním záznamům bodů, vyjma záznamu provedeného na základě pokutového bloku ze dne 21. 4. 2012, ani rámcově nekonkretizoval (např. že správní akt, který je podkladem pro zápis bodů, neexistuje), nebylo žádného důvodu, aby správní orgán I. stupně opatroval jako podklad pro vydání rozhodnutí o námitkách všechny správní akty, na jejichž základě byl proveden záznam bodů do registru řidičů. Judikatura Nejvyššího správního soudu, na kterou poukazuje žalobce, dovodila, že správní akty, které byly podkladem pro sepsání oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení a potažmo pro záznam bodů do registru řidičů, je třeba opatřit v situaci, kdy se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zaznamenaných v oznámeních o uložení pokuty (viz rozsudek ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010 – 76, a rozhodnutí na něj navazující, např. rozsudek ze dne 4. 12. 2013, čj. 6 As 67/2013 – 16, bod 18). Pokud nicméně žádné pochybnosti o obsahu oznámení o uložení pokuty nepanují, neboť údaje obsažené v oznámení jsou koherentní a žalobce žádnou konkrétní výhradu proti záznamům provedeným na základě těchto oznámení nevznsl, pak není žádného důvodu opatrovat pokutové bloky. Žalobce neuplatnil v řízení žádnou námitku (ani v hrubých obrysech), která by vyžadovala opatření správních aktů. V žalobě pak tvrdí, že správní orgán I. stupně měl zajistit správní akty, jimiž byla žalobci uložena pokuta, jako důkaz, aniž upřesnil, co má být prokázáno. Důkazy se nicméně provádí k prokázání (či vyvrácení) konkrétních skutečností (tvrzení), nikoliv samoúčelně. Měl-li snad žalobce potřebu seznámit se nejprve s těmito správními akty, aby poté mohl případně formulovat své výhrady proti záznamu bodů, měl k tomu využít svého práva nahlížet do spisu ve věcech, v nichž byly správní akty vydány. Řízení o námitkách proti záznamu bodů neslouží k realizaci práva účastníka správních řízení nahlížet do spisu ve věcech, v nichž byly správní akty, jež jsou

podkladem pro záznam bodů, vydány. Správní orgán I. stupně tedy postupoval správně a jako podklad pro vydání rozhodnutí opatřil pouze kopii pokutového bloku ze dne 21. 4. 2012, přičemž ve vztahu k ostatním záznamům bodů v registru řidičů vyšel pouze z oznámení o uložení pokuty. Žalobní bod je nedůvodný.

Na tom nic nemění ani doplnění odvolání ze dne 26. 9. 2013. V něm žalobce namítl jen to, že se správní orgán I. stupně nezabýval ostatními záznamy bodů, aniž však uvedl, v jakém rozsahu je měl přezkoumat. Takto formulovaná odvolací námitka ovšem nevznáší do řízení žádnou novou skutečnost, žalobce jí pouze vytýká správnímu orgánu I. stupně procesní pochybení (vadu řízení), nezpochybňuje však správnost záznamu bodů v registru řidičů. Nejvyšší správní soud přitom v rozsudku ze dne 24. 10. 2013, čj. 4 As 102/2013 – 38, dovodil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů se neuplatní pravidlo pro koncentraci řízení upravené v § 82 odst. 4 správního řádu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu posléze v usnesení ze dne 30. 9. 2015, čj. 6 As 114/2014 – 55, dospěl k závěru, že záznam počtu bodů v registru řidičů je trestem ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Validita právního názoru dříve vysloveného v rozsudku čj. 4 As 102/2013 – 38 tak byla jen posílena, neboť již dříve bylo judikováno, že koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu se neuplatní v řízeních, která mají sankční charakter (viz např. rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2012, čj. 1 As 136/2012 – 23, nebo rozsudek ze dne 22. 1. 2009, čj. 1 As 96/2008 – 115). Řízení o námitkách proti záznamu bodů je právě „přezkumným“ řízením týkajícím se sankce spojené s dosažením 12 bodů, tj. pozbytím řidičského oprávnění. Žalobce tedy mohl i v odvolacím řízení uplatnit nové námitky, a to i proti záznamům bodů, které doposud napadeny nebyly. Žalobce však takto nepostupoval.

K žalobnímu bodu, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť se žalovaný vůbec nezabýval odvolací námitkou, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nepřezkoumatelné, uvádí soud následující.

Podle § 68 odst. 3 zákona správního řádu musí být v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedeny důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Podle § 93 se pro řízení o odvolání obdobně použijí ustanovení hlavy I až IV, VI a VII části druhé správního řádu. Na rozhodnutí o odvolání se tak rovněž použije výše citovaný § 68 odst. 3 správního řádu, který je zařazen do hlavy VI části druhé správního řádu. Námitkami účastníků se v kontextu rozhodnutí o odvolání rozumí především odvolací námitky uplatněné odvolatelem a návrhy účastníků pak návrhy na doplnění dokazování. Odvolací orgán není při posuzování souladu rozhodnutí správního orgánu I. stupně a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy vázán námitkami odvolatele.

V odůvodnění rozhodnutí musí vždy vyložit, jak posoudil odvolací námitky a své hodnocení odůvodnit. Pokud z rozhodnutí nelze seznat, z jakého důvodu považuje odvolací orgán námitky účastníka řízení za liché, mylné, anebo vyvrácené, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2009, čj. 9 As 71/2008 – 109).

Z výše uvedeného vyplývá, že pokud se správní orgán I. stupně nevypořádal s některou z konkrétních výtek žalobce uvedených v námitkách či navazujících podáních, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Jestliže žalobce v odvolání uplatnil námitku, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nepřezkoumatelné, pak byl žalovaný povinen se touto námitkou zabývat (§ 89 odst. 2 správního řádu) a v odůvodnění uvést, jak tuto námitku posoudil (§ 68 odst. 3 správního řádu). Je ovšem třeba doplnit, že pakliže by žalovaný dospěl k závěru, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je vskutku nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť správní orgán I. stupně se nevypořádal se všemi námitkami žalobce, pak to neznámá, že by musel odvoláním napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení. V rámci odvolacího řízení lze totiž vady řízení, mezi něž patří i nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů, odstranit, a to tak, že se žalovaný s námitkou, kterou správní orgán I. stupně opomněl nebo s níž se vypořádal nedostatečně, sám vypořádá. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí odvolacího orgánu tvoří jeden celek a jejich přezkoumatelnost je tedy potřeba posuzovat v jejich souhrnu (viz rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2014, čj. 6 As 161/2013 – 25). Soud má přitom za dostatečné, pokud žalovaný napraví nedostatek odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně tím, že se sám s námitkou žalobce vypořádá. Není třeba, aby výslovně uvedl, že odvolací námitku žalobce poukazující na nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně shledává důvodnou. Plně postačí, že žalovaný doplní důvody rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Nesmí tím však být narušena zásada dvojinstančnosti řízení, což znamená, že se nemůže jednat o rozsáhlé doplnění odůvodnění (viz rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2013, čj. 6 Ads 134/2012 – 47).

Jak vyplývá z výše uvedené rekapitulace obsahu správního spisu, žalobce skutečně v odvolání namítl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je vnitřně rozporné, neboť na jedné straně připouští, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů je třeba přezkoumat, zda nebyl proveden záznam většího počtu bodů, na druhou stranu se námitkami žalobce věcně nezabýval. Dále namítl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nepřezkoumatelné, neboť se vůbec nezabývalo námitkami žalobce. V jádru jde stále o jednu námitku, byť ji žalobce pojednává na dvou místech a z různých úhlů pohledu.

Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že je třeba odlišovat mezi řízením o přestupku a řízením o námitkách proti provedenému záznamu bodů. Pravomocné správní akty jsou pro správní orgán I. stupně provádějící zápis bodů závazné. Poukázal na to, že bloková pokuta splňuje všechny zákonem stanovené náležitosti, jednoznačně z ní vyplývá, že se žalobce dopustil přestupku porušením povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, s uložením pokuty souhlasil, podnětu k provedení přezkumného řízení nebylo vyhověno. Měl-li žalobce lékařské potvrzení o tom, že nemůže být ze zdravotních důvodů za jízdy připoután bezpečnostním pásem, měl se tímto hájit a neměl vyslovit souhlas s blokovým řízením. Za přestupek byly žalobci správně zaznamenány 3 body.

Žalovaný tedy jasně vymezil otázky, kterými se lze v řízení o námitkách proti záznamu bodů zabývat, resp. jimiž se již zabývat nelze, neboť měly být uplatněny při projednávání přestupku. Dovodil, že skutečnost, jestli byl žalobce povinen být za jízdy

připoután bezpečnostním pásem, tedy zda je držitelem lékařského potvrzení, které ho této povinnosti zprošťuje, měla a mohla být řešena právě jen při projednávání přestupku. Žalovaný tak zcela srozumitelně a bez jakýchkoliv vnitřních rozporů vyložil, proč se žalobcovou námitkou nelze v řízení o námitkách proti záznamu bodů zabývat. Rozhodnutí tedy není nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Již správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že není oprávněn v řízení o námitkách proti záznamu bodů posuzovat skutkové okolnosti týkající se uvedeného přestupku. Žalobce mohl své námitky k tomuto skutku uplatnit pouze při jejich projednávání v blokovém řízení. Dále v odůvodnění ocitoval část vyrozumění Policie České republiky ze dne 14. 8. 2012 o prošetření podnětu k přezkumnému řízení. Soud k tomu uvádí, že základy argumentace jsou tedy obsaženy již v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, byť nejsou vzájemně provázané, což je třeba správnímu orgánu I. stupně vytknout. Tento nedostatek nicméně odstranil žalovaný ve svém rozhodnutí, nejedná se přitom o rozsáhlé doplnění odůvodnění. Vzhledem k tomu, že žalovaný jen navázal na úvahy správního orgánu I. stupně, nebyla porušena zásada dvojinstančnosti správního řízení. Žalobní bod je nedůvodný.

Žalobce dále namítá, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s odvolací námitkou, v níž poukázal na jednotlivé nedostatky formálního vyhotovení pokutového bloku a jeho nepřezkoumatelnost. S těmito výtkami se žalovaný dle žalobce zabýval nedostatečně, pouze povrchně, jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

Žalovaný k této odvolací námitce uvedl, že dle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích musí být na pokutovém bloku vyznačeno, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Z pokutového bloku série DP/11 č. P8762075 pak nezpochybnitelně vyplývá, že bloková pokuta byla uložena žalobci, za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, v 10:30 hodin dne 21. 4. 2012 v obci Jeneč, za porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť žalobce nebyl připoután na sedadle bezpečnostním pásem. Žalobce podpisem v dolní části pokutového bloku dílu „A“ vlastnoručním podpisem potvrdil převzetí dílu „B“ pokutového bloku, čímž bylo blokové řízení ukončeno. Pokutový blok tedy nese všechny obligatorní náležitosti stanovené zákonem, je způsobilý k sepsání oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení a k následnému záznamu příslušného počtu bodů.

Žalovaný se v rozhodnutí nevyjádřil k dílčím výhradám žalobce vůči způsobu vyplnění pokutového bloku, nepustil se do polemiky, zda jsou čitelné číslice a písmena, na něž žalobce poukázal. Žalovaný pojednal námitku obecněji, což nicméně není dle soudu na újmu přezkoumatelnosti rozhodnutí. Z rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný námitkou zabýval, vyjmenoval všechny náležitosti, které musí být na pokutovém bloku vyplněny, a zcela konkrétně uvedl, jak je sporný pokutový blok vyplněn. Tím potvrdil, že podle jeho přesvědčení z pokutového bloku dostatečně zřejmě vyplývá, komu byla pokuta uložena, kdy byla uložena a za jaký přestupek. Takové odůvodnění má soud za dostatečné. Žalobní bod je nedůvodný.

Soud se dále zabýval žalobními body, jimiž žalobce zpochybnil způsobilost pokutového bloku ze dne 21. 4. 2012 být pokladem pro záznam bodů do registru řidičů, a to jednak s ohledem na nečitelnost údajů uvedených na pokutovém bloku, jednak s ohledem na pochybnosti o tom, za jaký konkrétní přestupek byla žalobci uložena pokuta.

Náležitosti pokutového bloku jsou upraveny v § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Na pokutových blocích, které vydává Ministerstvo financí (§ 85 odst. 1 téhož zákona), je třeba vyznačit, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Přestupce je na pokutovém bloku identifikován zcela jednoznačně jménem, příjmením a místem bydliště. Tyto údaje jsou čitelné bez jakýchkoliv obtíží, ostatně k čitelnosti těchto údajů žalobce žádné výhrady nevznáší. Jméno, příjmení a místo bydliště jsou ve svém souhrnu dostatečnými údaji k identifikaci osoby přestupce (např. podle § 37 odst. 3 s. ř. s. se žalobce v žalobě označuje jménem, příjmením a adresou, na kterou mu lze doručovat, uvedení data narození není nezbytným identifikačním údajem) a navíc je v bloku uvedeno i číslo občanského průkazu, z něhož byla ověřena totožnost přestupce. V pokutovém bloku je dále vyplněn i údaj o datu narození. Hůře čitelnou je pouze druhá číslice ve dni narození, jde buď o číslici 0, nebo 9, přičemž při bližším zkoumání je zřejmé, že jde o číslici 9. Za datem narození jsou ještě uvedeny 4 číslice z rodného čísla, které se nacházejí v rodném čísle za lomítkem. Ze všech osobních údajů uvedených na pokutovém bloku je zřejmé, že pokuta byla udělena právě žalobci, což ostatně žalobce vůbec nepopírá. Pouze se snaží poukázáním na jednu obtížněji čitelnou číslici odvrátit následky související s uložením blokové pokuty. Pokud jde o čitelnost písmene v právní kvalifikaci přestupku, tedy zda jde o přestupek dle § 125c odst. 1 písm. h), nebo § 125c odst. 1 písm. k), soud připouští, že vskutku nelze pouze z provedení tohoto písmene jednoznačně poznat, zda jde o písmeno h nebo písmeno k. Z pohledu záznamu bodů do registru řidičů je rozhodující, že na pokutovém bloku je uvedeno ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu s poznámkou „nepřipoután“. Právě toto ustanovení totiž ukládá povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem a porušení této povinnosti je dle přílohy č. 1 zákona o silničním provozu trestáno zápisem 3 bodů do registru řidičů. Ve světle těchto údajů lze vyložit nečitelné písmeno v § 125c odst. 1, jedná se o písmeno k), neboť podle něho se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona. Samotné uvedení této právní kvalifikace by bylo neurčité a nemohlo by na tomto základu dojít k záznamu bodů, neboť by nebylo zřejmé, jaká konkrétní povinnost byla porušena. Proto se v případě této skutkové podstaty vždy uvádí, jaká konkrétní povinnost byla porušena, čímž se přestupkové jednání konkretizuje. Ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, není-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. Lze se proto spokojit i s uvedením pouze odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost (viz rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012 – 20). Podle § 125 odst. 1 písm. h) je přestupkem způsobení dopravní nehody, při které je jinému ublíženo na zdraví, což by evidentně nemohlo být projednáno v blokovém řízení, neboť jde o přestupek velmi závažný. Žádné nečitelné číslice v údajích o měsíci soud na pokutovém bloku neshledal, všechny číslice označující měsíc jsou bez problémů čitelné (v měsíci data narození přestupce je číslice 10, v datu přestupkového jednání, datu vystavení pokutového bloku a datu potvrzení o převzetí dílu „B“ pokutového bloku je číslice 4).

Soud tedy uzavírá, že pokutový blok obsahuje všechny zákonem předepsané náležitosti a je z něho bez jakýchkoliv pochyb zřejmé, komu byla pokuta uložena, kdy se tak stalo a za jaké konkrétní přestupkové jednání. Pokutový blok tedy není nepřezkoumatelný a je náležitým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

Pokud jde o další žalobní bod proti způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů, soud se musel nejprve zabývat námitkou, že slovo „nepřipoután“ muselo být

do pokutového bloku dopsáno až následně. Soud k tomu uvádí, že správní orgán I. stupně postupoval zcela správně a vyžádal si kopii pokutového bloku ze dne 21. 4. 2012, neboť žalobce zpochybnil správnost údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Z kopie pokutového bloku, kterou poskytla Policie České republiky, která pokutový blok vydala, jednoznačně vyplývá, že zde je uvedena v popisu přestupkového jednání poznámka „nepřipoután“, přičemž z jejího grafického provedení a zakomponování do okolního textu nevyplývá, že by byla do pokutového bloku dodatečně dopsána. Tvrdil-li žalobce opak, pak bylo na něm, aby k tomu navrhl důkazy. V této souvislosti soud poznamenává, že při vystavení pokutového bloku byla žalobci předána část „B“ bloku, kterou tedy mohl žalobce předložit pro porovnání uvedených údajů (má-li ji tedy stále k dispozici). Žalobce nicméně žádný důkazní návrh k prokázání svého tvrzení neuplatnil. V situaci, kdy správní orgán I. stupně opatřil pokutový blok, který je veřejnou listinou (§ 53 odst. 3 správního řádu), tudíž údaje na něm uvedené se považují za správné, dokud není prokázán opak, bylo na žalobci, aby prokázal, že v době vyhotovení pokutového bloku a jeho podpisu žalobcem v něm nebylo zapsáno slovo „nepřipoután“. Ani v žalobě žalobce žádný důkazní návrh nevznsl. Soud tedy uzavírá, že v řízení nebylo prokázáno, že by slovo „nepřipoután“ bylo na pokutový blok dopsáno až dodatečně. I kdyby se tak nicméně stalo, nemělo by to žádný vliv na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů a na počet bodů. Kdyby totiž v pokutovém bloku nebylo uvedeno slovo „nepřipoután“, stále by byl popis skutku popsán pomocí § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, což znamená, že přestupce nebyl za jízdy připoután bezpečnostními pásy.

Soud zdůrazňuje, že v rámci řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů (i v rámci navazujícího soudního řízení) je správní orgán a následně i soud vázán obsahem správního aktu, který byl podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, v daném případě tedy obsahem pokutového bloku série DP/11 č. P8762075. V řízení o námitkách proti záznamu bodů lze posuzovat pouze to, zda existuje správní akt způsobilý pro provedení záznamu bodů (takovým aktem není nicotný akt, nebo akt neurčitý či nesrozumitelný) a zda byl podle obsahu tohoto aktu zaznamenán do registru řidičů správný počet bodů. Nezkoumá se však zákonnost správního aktu, který byl podkladem pro záznam bodů. Námitky proti zákonnosti správního aktu, včetně námitek procesního charakteru, lze uplatňovat pouze v rámci opravných prostředků či žaloby proti těmto správním aktům. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci udělena pokuta uvedená na pokutových blocích (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, čj. 6 As 67/2013 – 16). Pravost svého podpisu na pokutovém bloku žalobce nepopírá.

Z výše uvedeného plyne, že žalobci byla uložena pokuta za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu spočívající v porušení povinnosti upravené § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona, tudíž že za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem. V tomto rozsahu byli správní orgán I. stupně i žalovaný vázáni pokutovým blokem série DP/11 č. P8762075 a nebyli oprávněni tuto skutečnost jakkoliv ověřovat nebo přehodnocovat. Tvrzení žalobce, že byl v době spáchání přestupku držitelem lékařského potvrzení, podle něhož se nemusel ze zdravotních důvodů připoutat bezpečnostním pásem, není ničím jiným, byť si to žalobce stále nepřipouští, než pokusem o revidování pravomocného správního aktu o uložení pokuty. V řízení o námitkách proti záznamu bodů není místo pro to, aby se zjišťovalo, zda v době spáchání přestupku byl žalobce držitelem lékařského potvrzení o tom,

že se ze zdravotních důvodů nemůže poutat bezpečnostním pásem, zda se žalobce dopustil přestupku spočívajícího v nepřipoutání se bezpečnostním pásem za jízdy, nebo v nepředložení lékařského potvrzení a zda souhlasil s uložením pokuty za přestupek spočívající v nepřipoutání se pásem, nebo za přestupek spočívající v nepředložení lékařského potvrzení.

Správní orgány tak nebyly povinny provádět důkaz předloženým lékařským potvrzením vystaveným MUDr. R., neboť směřuje k prokázání skutečnosti, která je pro posouzení námitky proti záznamu bodů do registru řidičů zcela nerozhodná. Žalobce v žalobě namítá, že žalovaný měl vyslechnout policistku, která žalobce kontrolovala a uložila mu pokutu, ke zjištění, zda se policistka při vyplňování pokutového bloku nespletla a zda ve skutečnosti nebyla pokuta uložena za nepředložení lékařského potvrzení. Ani v tomto směru žalovaný nepochybil, neboť jednak žalobce takový důkazní návrh ve správním řízení nevznášel, jednak by předmětem výslechu měla být skutečnost, která spadá mimo rámec řízení o námitkách. Jak výslech policistky, tak lékařské potvrzení mají vést ke zpochybnění správnosti údajů obsažených v přestupkovém bloku, tedy k jeho revizi. Jak ovšem soud již uvedl, v řízení o námitkách je soud pokutovým blokem (jeho obsahem) vázán a nemůže posuzovat jeho správnost (ať již skutkovou, nebo právní).

V řízení o námitkách proti záznamu bodů se soud omezuje toliko na vyhodnocení obsahu pokutového bloku. V daném případě z pokutového bloku jednoznačně vyplývá, že se žalobce dopustil přestupku porušením § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, který upravuje povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čemuž významově koreluje i poznámka uvedená na pokutovém bloku „*nepřipoután*“. Obsah pokutového bloku tedy nepřipouští žádné pochybnosti, pokud jde o podstatu jednání, za které byla udělena žalobci pokuta (neobsahuje odkaz na § 6 odst. 6 zákona o silničním provozu dopadající na jednání tvrzené žalobcem). V tomto zásadním ohledu se nyní posuzovaná věc liší od věci posuzované Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 30 A 107/2012, resp. Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 4 As 102/2012, na kterou v doplnění žaloby poukazuje žalobce. Závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřené v rozsudku ze dne 24. 10. 2013, čj. 4 As 102/2013 – 38, tak nelze na nyní projednávanou věc použít, neboť vychází ze situace, že z popisu přestupkového jednání zachyceného na pokutovém bloku nebylo zřejmé, zda přestupce nebyl držitelem lékařského potvrzení, nebo zda jej pouze nepředložil z důvodu, že ho neměl u sebe. V nyní projednávané věci takové pochybnosti z obsahu pokutového bloku nevystávají. Není významné, s jakým přestupkovým jednáním hodlal žalobce při podpisu pokutového bloku souhlasit, nýbrž co je v pokutovém bloku skutečně uvedeno. Jak soud uvedl již výše, žalobce podpisem vyplněného pokutového bloku převzal odpovědnost za správnost zde uvedených údajů, včetně údaje o právní kvalifikaci, a vzdal se možnosti projednat přestupek v přestupkovém řízení, s čímž je spojeno i vzdání se možnosti jakkoliv pokutový blok napadnout.

Soud naopak na podporu svého závěru poukazuje na rozsudek ze dne 4. 12. 2013, čj. 6 As 67/2013 – 16, v němž Nejvyšší správní soud posuzoval shodnou situaci, jaká vyvstala i v nyní projednávané věci (a dále též na rozsudek NSS ze dne 5. 3. 2015, čj. 7 As 207/2014 – 24). V něm soud dále vyložil, z jakých důvodů nelze vycházet z právního názoru vyjádřeného v rozsudku NSS ze dne 21. 3. 2012, čj. 5 As 118/2011 – 103 (k tomu viz zejména body 20 a 21), jehož se v nyní posuzované věci žalobce rovněž dovolává. I v této věci správní orgán I. stupně zahrnul do podkladů pro vydání rozhodnutí kopii pokutového bloku, nevycházel jen z oznámení o uložení pokuty, jak tomu bylo ve věci, k níž se vztahuje rozsudek čj. 5 As 118/2011 – 103. Právní názor vyjádřený v rozsudku NSS čj. 5 As 118/2011 – 103 je

neoddělitelně spojen právě s tím, že správní orgány v dané věci měly k dispozici pouze oznámení o uložení pokuty, přičemž nebylo zjištěno, jak je přestupek popsán v samotném pokutovém bloku. V tomto ohledu je však nyní projednáváná věc odlišná, a nelze tak na ni vztáhnout závěry vyjádřené v rozsudku čj. 5 As 118/2011 – 103.

Žalovaný tedy dospěl ke správnému závěru, že pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam 3 bodů do registru řidičů z důvodu spáchání přestupku spočívajícího v nepřipoutání bezpečnostním pásem. Žalobní bod je nedůvodný.

K námitce, že ve věci neproběhlo jednání dne 7. 6. 2012, jak je uvedeno v rozhodnutí žalovaného, soud uvádí, že žalovaný ve svém vyjádření osvětlil, že se jedná o chybu v psaní. V rozhodnutí žalovaného je stručně popsán průběh jednání, přičemž tento popis odpovídá protokolu o ústním jednání ze dne 2. 7. 2012 (žalobce byl předvolán k jednání na 27. 6. 2012, telefonicky se však omluvil a byl s ním dohodnut termín 2. 7. 2012). Zjevná chyba v psaní nemá žádný vliv na zákonnost rozhodnutí.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné, a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 8 s. ř. s.).

Soud neprovedl žalovaným navržené důkazy, neboť k posouzení žalobních bodů postačovalo vyjít z obsahu předloženého správního spisu.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost. Právo na náhradu nákladů řízení proto nemá žádný z účastníků.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve **lhůtě dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. března 2016

JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová